

نړيوال بانک گروپ په سهيلي آسيا کې د ۲۰۰۷ سوداگري راپور خپور کړ هند او پاکستان په سيمه کې تر ټولو مخکې هيوادونه دي، حيدرآباد په هند کې او کراچي په پاکستان کې د سوداگري لپاره تر ټولو ښې کرنلاری لري

واشنگټن ډی سی، د ۲۰۰۷ کال د فبروري د مياشتې ۱۳ مه نيټه - د هغه نوی سيمه ايز رپورټ له مخې چې د نړيوال بانک او د نوموړي بانک د خصوصي سکتور د خانګی (IFC) لخوا نن خپور شو، په ۲۰۰۵ او ۲۰۰۶ کال کې په هند او پاکستان کې سوداگري آسان ښودل شوی دی. په نوموړي رپورټ کې د نړيوال بانک د سهيلي آسيا د سيمې ۸ هيوادونه شامل دي او د هند ۱۲ سترو ښارونه، د پاکستان ۶ ښارونه او د بنگله ديش ۴ ښارونه تر څپرني لاندی نیول شوی دی. په هند کې حيدرآباد د سوداگري لپاره تر ټولو ښې کرنلاری لري. د ممبي ښارد کلکته څخه مخکې او په یولسمې درجې کې قرار لري. په ځانګړې توګه، په ستر ښاري مرکزونو لکه ممبي او کلکته کې زیات سوداگري ترسره کېږي، نو له همدې آمله قانوني او اداري خنډونه ستري ستونزې مينځ ته راوړي. په پاکستان کې د کراچي ښار او په بنگله ديش کې د ډهاکي ښار تر ټولو مخکې دي.

په هند کې پنځه اصلاحاتو او په پاکستان کې دوه اصلاحاتو د سوداگري په اړه يې په وخت، لګښت او ستونزو کې کموالی راوستی تر څو سوداگري وکولای شي د قانوني او اداري شرايطو سره سم تر سره شي. په ۲۰۰۵ او ۲۰۰۶ کال کې، د هند او پاکستان پرته بل يوه سهيلي آسيایي اقتصاد هم خپلو تجارتي کرنلارو ته اصلاحات ور نه بڅښل چې په پایله کې يې سيمه د اصلاحاتو په پام کې نيولو سره تر ټولو وروسته پاتې شوه.

دغه رپورټ په سيمه کې د سوداگري په اړه کرنلاری او قوانين په نړۍ کې د ۱۷۵ نورو هيوادونو په پرتله څيږي، په سيمه کې تر ټولو لوړ مقام لرونکي هيوادونه دادی: مالديف (۵۳) او پاکستان (۷۴) او ورپسې بنگله ديش (۸۸)، سریلانکا (۸۹)، نيبال (۱۰۰) او هند (۱۳۴)، پداسی حال کې چې بوتان (۱۳۸) او افغانستان (۱۶۲) په سيمه کې تر ټولو ټيټ مقام لري.

"په سهيلي آسيا کې سوداگري کول ۲۰۰۷" د سهيلي آسيا د سيمه ايز رپورټونو د لړۍ دريم رپورټ دی چې د سوداگري کولو د نړيوال کلني رپورټ د کارۍ ميتود پر بنسټ ولاړ دی. د سوداگري کولو رپورټ پورتنی درجه بندي د دولت د سوداگري د پيل کيدو، پکار اچونې، سوداگري، ماليې ورکونې او بندونې د شرايطو د پوره کولو په اړه د وخت او لګښتونو شاخصونه رانښيي. نوموړی درجه بندي بدلیدونکی لاملونه (متغييرات) لکه د مارکيټ اندازه، د ستر اقتصاد پالیسي، د زیربناوو څرنگوالی، د کرنسې په قيمت کې بدلون، د پانګه اچوونکو اند او سوچ يا د جرمونو کچه په پام کې نه نیسي.

رپورټ څرګندوی چې په سهيلي آسيا کې کاروبار کوونکي د سوداگري کولو په وړاندې د ستر قانوني خنډونو سره مخامخ دي. د بيلګې په توګه، په سيمه کې يوه اضافه بست شوی کارکوونکی ته په اوسط ډول بايد د ۱۸ مياشتو تنخواه ورکړ شي. په بنگله ديش کې د جايداد د ثبتولو لپاره د يوه کال څخه زیات (۴۲۴ ورځو) ته اړتيا ده. ټکسونو ډير لوړ دي: په هند کې يوه معياري کمپنی د گټو ۸۱ فیصد ټکس ورکوي، پداسی حال کې چې په پاکستان کې د ټکس بشپړ قانون پلی کول په يو کال کې ۵۶۰ ساعت وخت نیسي.

په بنگله ديش، هند او پاکستان کې ښې کرنلاری وجود لري. د رپورټ د ټيم د څرګندونې له مخې، که چيرته په دغه هيوادونو کې هر ښار په اړوند هيواد کې دننه د نورو ښارونو ښې کرنلاری خپلې کړي، په پایله کې به يې نوموړي هيواد په آسانی سره سوداگري تر سره او درجه يا کچه به يې هم ډيره لوړه شي. ددی لپاره چې هند وکولای شي په سوداگري کولو کې ۵۵ درجې پاس لوړ شي، نوموړي هيواد ته پکار ده چې د بيلګې په توګه د سوداگري د پيل کيدو لپاره د جیپور کرنلاری، د ترونونو او ټکسونو په اړه د بهوبانیشوار قوانين او کرنلاری او د تجارت په

په ۲۰۰۵ او ۲۰۰۶ کال کې، په سهیلی آسیا کې د اصلاحاتو بهیر په بلې هرې سیمې کې د اصلاحاتو د بهیر په پرتله ډیر ورو وو، پداسې حال کې چې یوای هند او پاکستان د سوداګرۍ د چاپیریال په ښه کولو پیل وکړ. په سهیلی آسیا کې د مالی او خصوصي سکتور د پراختیا لپاره د نړیوال بانک منیجر، سایمن بیل وائی: "هیوادونه د پانګه اچونې، خصوصي شرکتونو جوړول او هغو دندو لپاره چې د کاروبار او پانګه اچونې په پایله کې مینځ ته راځي، په خپلو کې رقابت کوي. یو لړ اصلاحات په سیمه کې جریان لري، خو د اصلاحاتو بهیر باید چټکتیا ومومي ترڅو سهیلی آسیا وکولای شي د سوداګرۍ کچه د نړۍ د نورو سیمو سره برابره کړي".

د یوې سیمې په څیر، سهیلی آسیا د کاروبار په پیل کولو کې او همدا راز د پانګه اچونې په ساتنه کې په نسبي ډول بریالی ګڼل کېږي، خو د کارکوونکي په کار ګمارلو کې، تړونونو په پلي کولو کې او د پولې هاخوا تجارتونو کې دغه سیمه وروسته پاتې ده. د بیلګې په ډول په سهیلی آسیا کې د محکمې له لارې د تجارتي شخړو هوارول د بلې هر سیمې په پرتله زیات وخت نیسي. دغه کار په اوسط ډول څه نا څه درې کاله (۹۶۸ ورځې) دوام کوي.

رپورټ څرګندوي چې د سوداګرۍ ستونزمنې او لوړ لګښتیزې کړنلارې او مقررات کارکوونکي پټ اقتصاد ته اړ باسي. په هند کې، چېرته چې له یو ملیارد څخه زیات وګړي اوسېږي او ۴۵۸ میلیون کاري ځواک لري، ۸ میلیون کارکوونکي په خصوصي سکتور کې رسمي دندې لري. په سریلانکا کې د ۷ میلیون کاري ځواک له جملې څخه ۴ میلیون کارکوونکي په خصوصي رسمي سکتور کې دندې ترسره کوي. په بنگله دیش کې ۷ میلیون کارکوونکي په خصوصي سکتور کې رسمي دندې لري. د قطبي اروپا په هیوادونو کې، چېرته چې سوداګرۍ په آسانی سره ترسره کېږي او خلک د ټولنیزې ساتنې څخه ګټه اخلي، د ټولو اقتصادي فعالیتونو ۸ فیصده څخه کم په پټ اقتصاد کې ترسره کېږي.

ددغه رپورټ یو لیکوونکی، کراي میکلیش وایي: "د سوداګرۍ په نامه رپورټ په ترڅ کې د ورکړ شوی معلوماتو جوړښت او جزئیات حکومتونو ته موقع ورکوي ترڅو قانوني ستونزې په ګوته او په نړیواله کچه یې مقایسه کړي او په پایله کې یې تر ټولو ښې کړنلارې خپلې کړي. په نتیجه کې، سوداګرۍ راپور د حکومتونو لخوا منل شوی او مخکې څخه یې په څه نا څه ۴۰ هیوادونو کې ۵۰ اصلاحات هڅولي دي."

د سوداګرۍ راپور پروژه د ۵۰۰۰ څخه زیات محلي کارپوهانو، سوداګریز صلاحکارانو، قانون پوهانو، محاسبینو، دولتي چاروکو او د نړۍ په کچه د ستر علمي شخصیتونو د هڅو، ملاتړ او بیا کتنې پر بنسټ ولاړه ده. ددغو کسانو نومونه په لاندیني انټرنیټي پاڼه کې لیدلای شئ: <http://www.doingbusiness.org>

د مرکو او زیاتو معلومات لپاره لاندیني کسانو سره اړیکې ټینګې کړئ:
په واشنگټن کې: نادین ګانام

+1 (202) 458-0482 Cell: 1 (202) 361-7798, Email: nsghannam@ifc.org
په افغانستان کې: عبدالروف ضیا: موبایل (۰۷۰۲۸۰۸۰۰) برېښنالیک: azia@worldbank.org

د سوداګرۍ د رپورټ د نورو اړوندو رپورټونو لپاره دغه ویب پاڼه وګورئ: www.doingbusiness.org
د په سهیلی آسیا کې سوداګرۍ ۲۰۰۷ په نامه د رپورټ نسخې په دغه ویب پاڼه کې وګورئ:
<http://www.doingbusiness.org/southasia>